

[Udenrigsministeren]

Sydafrika. Det vil sige, at det i sidste instans – sådan er det jo med henstillinger, sådan var det også over for idrætsorganisationerne – er ELSAMs bestyrelse, der sidder med det ansvar, og som må anlægge en vurdering.

Der er kun den yderligere bemærkning at gøre, at vi nu må se, hvad der står i redegørelsen fra ELSAM, hvilke betragtninger de har at fremføre, og så må vi tage den drøftelse med ELSAM, som jeg har forstået de gerne vil have med regeringen.

Om der er andre muligheder, er jeg ikke i stand til at svare på her. Jeg er ikke sikker på, at det eksempel, hr. Ib Nørlund nævnte, var særlig velvalgt. Jeg har forstået, at importmulighederne i Østeuropa er begrænsede på lidt længere sigt, men det kan jeg ikke svare på her på stående fod.

Hr. Jørgen Junior tror jeg allerede jeg har svaret. Selvfølgelig må vi drøfte med ELSAM, hvilke konsekvenser det vil have for dem at følge henstillingen, herunder også konsekvenser i form af kontraktbrud. Jeg er ikke blevet orienteret om, at den slags konsekvenser kan foreligge, men det må vi jo vende tilbage til, når redegørelsen fra ELSAM er fremkommet.

Askjær Jørgensen (FP):

Det er udenrigsministerens argumentation i første omgang, der fik mig til at bede om ordet. Jeg hørte, udenrigsministeren sagde, at man bl. a. ikke kunne købe kul i Sydafrika, fordi der var ikke fri meningsdannelse, ikke fri presse osv. dér. Så vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om han mener, det er således, at der f. eks. i Polen er fri meningsdannelse, fri presse og fri organisationsret osv.

Udenrigsministeren (Christophersen):

Det var et meget fikst spørgsmål, men det var konstrueret på et helt forkert grundlag, for det var ikke i den forbindelse, jeg talte om den manglende frie meningsdannelse. Det, som hr. Jørgen Junior siger i sit spørgsmål og i begrundelsen for det, er jo, at det er sådan, at det store flertal i den sorte del af befolkningen også er modstander af boykot, og det var til det, jeg svarede, at det kan hr. Jørgen Junior ikke tillade sig at sige fra denne talerstol, for der er ingen fri meningsdannelse, og derfor kan den store del af befolk-

ningens synspunkter altså ikke komme offentligt frem. Selv om de er modstandere, eller selv om de er tilhængere af internationale sanktioner, har de derfor ingen mulighed for offentligt at tilkendegive det. Det var det, sagen drejede sig om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til udenrigsministeren af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren garantere, at danske firmaer i Sydafrika ikke stilles ringere end konkurrenter fra andre EF-lande gennem særlig hårdhændede og specielt danske krav om opfyldelse af reglerne i EFs kodeks?«

(Spm. nr. 181).

Udenrigsministeren (Christophersen):

Den kodeks, der tales om, er en adfærdskodeks, som EFs 9 medlemslande i fællesskab har udarbejdet og vedtaget den 20. september sidste år, og den forudsættes efterlevet på samme måde af alle virksomheder i EF, som er etableret i Sydafrika.

EF-landenes regeringer holder hinanden underrettet om, hvilke skridt de enkelte lande har taget for at få adfærdskodeksens henstillinger ført ud i livet, og jeg kan sige, at de oplysninger viser, at de øvrige EF-lande forholder sig på samme måde som Danmark i bestræbelserne på at få denne adfærdskodeks efterlevet. Der er ikke stillet specielle krav i Danmark til opfyldelse af denne kodeks, og derfor kan der heller ikke blive tale om nogen forskelsbehandling til ugunst for danske virksomheder, når vi taler om adfærdskodeksen.

I øvrigt vil jeg godt tilføje, at danske virksomheder plejer, hvad personalepolitik angår, fuldt ud at kunne stå mål med andre landes virksomheder, og derfor bør der heller ikke blandt de berørte danske virksomheder kunne være betænkeligheder ved, sådan som det også er forudsat i EFs adfærdskodeks, at give offentligheden mulighed for en sammenligning med andre EF-landes virksomheder gennem årlige rapporter om, hvordan man efterlever henstillingerne i den fælles adfærdskodeks.

Jørgen Junior (FP):